

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **FBM, s.r.o.**, IČ 27604268
Nitranská 1057/4, Praha 10
zastoupená společností BOFFINO TAX s.r.o., IČ 02761076
sídlem Petra Bezruče 1776, Kladno

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2024, č. j.: 1470/24/5300-22442-713137

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí (dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2018) Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále také jen „*správce daně*“, přičemž tento pojem je obecně užíván i pro žalovaného, pokud rozlišení jednotlivých úřadů není nutné z důvodu srozumitelnosti textu) ze dne 18. 1. 2023, čj. 250062/23/2010-53523-110521. Platební výměr byl vydán po proběhlé daňové kontrole po neuznání odpočtu daně z důvodu účasti na podvodu.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítal, že závěry správce daně jsou spekulace, za jiná zdaňovací období mu byl odpočet uznáván. Nesouhlasí s tím, že byl vědomě zapojen do podvodu. Uvádí, že dodání služby bylo prokázáno, ostatní závěry z výsledku kontrolního zjištění považuje za domněnky. V době, kdy žalobce přijímal od dodavatele služby, byl dodavatel vůči správci daně kontaktní a nebyl osvědčen jako nespolehlivý plátec, žalobce tak neměl důvod podezírat jej z jakékoliv nekalé činnosti. Garantem služby byl pan xxx, s nímž žalobce již dříve obchodoval, nebyl tak důvod ukončovat spolupráci. Upozorňuje na to, že staví lešení, kdy je příležitostně nutné vypůjčit si jeho jednotlivé komponenty, jejichž množství se mnohdy zjistí až při realizaci zakázky. Jestliže dodavatel dodávky plní, nemá žalobce důvod mu nedůvěřovat. Ohledně předložení dvou sad pokladních dokladů opakuje žalobce, že se jednalo o pochybení jednatelů, kde byly omylem vystaveny doklady s jiným datem, což se při ručním vypsání dokladu může stát. Na chybu upozornila účetní, chyba pak byla napravena, ale účetní si ponechala i původně vypsané doklady. Při předávání dokladů ke kontrole si však nevšimla, že předává původní chybné doklady. Uvádí, že podstatné je, že si smluvní strany předaly peněžní prostředky, potvrdily jejich převzetí, přičemž chyby pak byly opraveny. Tato skutečnost souvisí s fakturací za jednotlivé dodávky, kdy se oba subjekty dohodly na množství komponentů, vzájemné fakturaci i úhradě v hotovosti, což nevybočuje z běžné obchodní činnosti. Uvádí, že žalobce s dodavatelem uskutečňoval pouze zapůjčení lešení, žádné jiné obchody se neuskutečnily. Namítá, že o žádném podvodu při těchto obchodech nevěděl. Odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 Afs 148/2016-30.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhol ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž uváděl totéž, co plyne z odůvodnění rozhodnutí a správního spisu.

[4] Při ústním jednání účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali.

[5] Soud k důkazu neprovedl žalobcem navržené rozhodnutí správce daně, které se týkalo jiného zdaňovacího období, a které není součástí správního spisu, neboť vydání ani obsah takového rozhodnutí není mezi účastníky sporný. Ostatní navržené důkazy jsou součástí správního spisu, proto je nebylo nutné provádět jako důkazy.

[6] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je konstatováno, že žalobce byl účasten podvodu na dani z přidané hodnoty, který je popsán včetně identifikace jednotlivých účastníků, přičemž jsou vyjmenovány okolnosti, které svědčí tomu, že o něm musel vědět (platby v hotovosti, ač dodavatel měl zveřejněn bankovní účet, virtuální sídlo dodavatele, nezdůvodněná změna dodavatele, jeho neznámost na trhu, rozdílné verze smluv a dokladů, personální propojení původního a nového dodavatele, neprověření nového dodavatele, neobvykle provedená úhrada i fakturace za dodané díly lešení téměř rok před realizací celé dodávky, pochybnost o tom, kdo doklady vlastně vystavoval, neexistence rozpisu fakturované ceny, neexistence platebního kalendáře, nepředložení přílohy ke dvěma daňovými doklady, na daňových dokladech je vždy uveden velmi obecně a stejně předmět plnění, nepřijetí opatření k zabránění účasti na podvodu).

[7] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[8] Podaná žaloba svými důvody podle názoru soudu nemůže konkrétně zdůvodněné závěry správce daně zvrátit. Žaloba vytrhává jednotlivá zjištění, v nichž však není samotný rozhodovací důvod odůvodněn. Zdůvodnění neuznání přijatých plnění je právě v hodnocení všech zjištěných skutečností, které ve svém souhrnu vedou správce daně k závěru, že žalobce se vědomě podvodu na dani účastnil, resp. že neučinil nic, aby takové účasti efektivně zabránil. Toto hodnocení má soud za konkrétně odůvodněné, důvody pro odůvodnění vyplývají ze zákona a z příslušné judikatury, byl identifikován podvodný řetězec, podvod na dani i zapojení žalobce do tohoto řetězce, včetně hodnocení toho, zda žalobce přijal dostatečná opatření, aby svému zapojení do tohoto řetězce zabránil. Soud tak v celkovém skutkovém i právním souhrnu odkazuje na dostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[9] Jak bylo uvedeno obecněji shora, v žalobě žalobce vytrhuje jednotlivosti, kterým přisuzuje obecnější význam, které však takto hodnotit nelze. Pokud žalobce poukazoval na to, že odpočet z jiného zdaňovacího období mu byl uznán, pak soud uvádí, že právě změna dodavatele byla jedním z důvodů, proč správce daně začal zkoumat toto zdaňovací období. Skutečnost, že v minulosti žalobce obchodoval s jiným dodavatelem, kdy mu odpočet byl uznán, je tak právě jedním z důvodů, na nichž stojí napadené rozhodnutí – poměrně překvapivá změna dodavatele logicky musela vyvolat podezření správce daně v tomto hodnoceném zdaňovacím období. Žalobce ani v daňovém řízení, ani v podané žalobě, tuto změnu nijak uspokojivě nevysvětluje.

[10] Ohledně plateb v hotovosti soud uvádí, že tato platba jistě mezi obchodními subjekty možná je a využívá se. Tato skutečnost však nebyla sama o sobě hodnocena v neprospěch žalobce, ale v souvislosti s dalšími skutečnostmi, které působí značně podezřele – platby v hotovosti proběhly ve velmi krátkém čase v jednom zdaňovacím období, smlouvenou dobu pronájmu předcházely téměř o rok, žalobce předkládal různá vyhotovení dokladů, které platbu potvrzovaly, platby byly provedeny v hotovosti, ačkoliv dodavatel měl zveřejněn bankovní účet. Všechny tyto skutečnosti je nutné hodnotit v tom smyslu, že samotná platba v hotovosti dokresluje celkovou nedůvěryhodnost tvrzeného skutkového stavu z hlediska běžného podnikání.

[11] Skutečnost, že v době uskutečnění zdanitelného plnění dodavatel nebyl veden jako nespolehlivý plátce a byl vůči správce daně kontaktní, je nesporná, a v odůvodnění je jasně uvedeno, že pro rozhodovací důvod nebyla použita.

[12] Pokud žalobce uvádí, že garantem obchodů byl jednatel dodavatele, a že tak nebyl důvod spolupráci s ním, která probíhala dříve ukončovat, pak takový žalobní bod se rovněž míjí s rozhodovacím důvodem správce daně – žalobci neposkytl zdanitelné plnění jednatel jako fyzická osoba, ale právě rozdílná právnická osoba od plnění, která proběhla v minulosti. Jak bylo shora uvedeno, právě překvapivá změna dodavatele v tomto

zdaňovacím období byla předmětem hodnocení dodavatele žalobce z hlediska vědomosti žalobce o podvodu a nedostatečném opatření k možnému zabránění tohoto jednání. Soud dost dobře nerozumí té části žalobního bodu, kde žalobce uvádí, že nebyl důvod spolupráci ukončovat, neboť právě ukončení spolupráce s původním dodavatelem bylo hodnoceno jako nestandardní.

[13] V dalším žalobním bodu žalobce napadá skutečnost, že předložil dvě sady různých pokladních dokladů. Tato skutečnost však pochyby budí, v tom soud souhlasí se žalovaným, a pokud byla hodnocena v celém svém souhrnu dalších pochybností, jedná se o hodnocení důvodné. Je samozřejmě možné, že může dojít při vypisování dokladů k chybě, je však značně nedůvěryhodné, že takto chybné doklady jsou následně po delší době předloženy správci daně v rámci řízení. Vysvětlení žalobce, že chyba se stala vlastně dvakrát, tedy v době vydání dokladu a posléze v rámci daňového řízení, kdy tyto doklady byly předloženy správci daně, soud hodnotí jako nedůvěryhodné a souhlasí tak se správcem daně, že se jedná o další indicii k tomu, že žalobce byl účasten daňového podvodu.

[14] Ohledně faktur za jednotlivá plnění soud souhlasí se správcem daně, že popis plnění na fakturách je velice obecný a skutečnost, že odkazuje na přílohu, která správci daně nebyla předložena, rovněž podporuje závěr o zapojení žalobce do řetězce. Je pochopitelné, že v běžném podnikání se vyskytují případy, kdy je nutné dodat nějaké komponenty, a že je tak nemožné toto rozhodnutí učinit konkretizovat již v uzavřené smlouvě, a že se tedy účastníci dohodnou v průběhu smluvního vztahu. Tato skutečnost sama o sobě je obvyklá. To však žalobci vytýkáno není – žalobci je vytýkána naprosto nedostatečná dokumentace (chybějící přílohy, na které přímo žalobcem předložené faktury výslovně odkazují, naprosto obecné vymezení zdanitelného plnění stejné na každé z předložených faktur), která neumožňuje učinit spolehlivý skutkový závěr o tom, co vlastně je konkrétně fakturováno. V tomto směru tato nedostatečnost předložených listin (na které odkazují žalobcem předložené faktury v případě příloh, stále stejné obecné vymezení zdanitelného plnění) podporuje s ostatními skutečnostmi závěr správce daně o zapojení žalobce do řetězce.

[15] Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, čj. 6 Afs 148/2016-30, tak má soud za nepřipadný, neboť zde byla skutková situace nesrovnatelná s věcí, kterou posuzoval Nejvyšší správní soud. Závěr správce daně zde nebyl založen pouze na neuhrazení daně z přidané hodnoty, ale na množství dalších skutečností, které jsou uvedeny v odůvodnění rozhodnutí. Podle názoru soudu napadené rozhodnutí právní názor, který obecněji vyslovil Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku, respektuje a dostatečně konkrétně odůvodňuje, proč v tomto zdaňovacím období nemohl být nárok na odpočet daně žalobci uznán.

[16] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu – vykonavateli veřejné správy - tyto

nevznikly nad míru obvyklou jeho běžné činnosti, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřijatelná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 26. září 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu